

Kohtulahendite kogumik

ÜLDKOHTU OTSUS (seitsmes koda)

14. detsember 2022*

Avalik teenistus – Töölevõtmine – Konkursiteade – Avalik konkurss EPSO/AD/374/19 – Otsus mitte kanda hageja nime konkursi reservnimekirja – Tühistamishagi – Konkursiteate muutmine pärast eelvalikutestide osalist toimumist – Õigusliku aluse puudumine – Õiguspärane ootus – Õiguskindlus – Väeramatu jõud – Võrdne kohtlemine – Eritingimuste kohaldamine – Katsete korraldamine kaugvormis – Sisekandidaatide kõrge edukuse määr – Tegevusetushagi

Kohtuasjas T-312/21,

SY, esindaja: advokaat T. Walberer,

hageja,

versus

Euroopa Komisjon, esindajad: L. Hohenecker, T. Lilamand ja D. Milanowska,

kostja,

ÜLDKOHUS (seitsmes koda),

nõupidamiste ajal koosseisus: koja president R. da Silva Passos (ettekandja), kohtunikud V. Valančius ja L. Truchot,

kohtusekretär: E. Coulon,

arvestades menetluse kirjalikku osa,

arvestades asjaolu, et kolme nädala jooksul alates menetluse kirjaliku osa lõpetamisest teatamisest ei olnud pooled esitanud taotlust kohtuistungis määramiseks, ning olles Üldkohtu kodukorra artikli 106 lõike 3 alusel otsustanud teha otsuse ilma menetluse suulise osata,

on teinud järgmise

* Kohtumenetluse keel: saksa.

otsuse¹

- 1 ELTL artikli 270 ja Euroopa Liidu ametnike personalieeskirjade (edaspidi „personalieeskirjad“) artikli 91 alusel esitatud hageja SY sisuliselt esiteks, et tühistataks avaliku konkursi EPSO/AD/374/19 teate (ELT 2020, C 374 A, lk 3) lisa, millega COVID-19 pandeemia ilmnemise tõttu muudeti selle konkursi katsete üksikasjalikke eeskirju, mis puudutasid Euroopa Komisjoni 20. novembri 2020. aasta kutset katsetele; selle konkursi tulemusena koostatud reservnimekirja konkurentsioiguse valdkonnas; otsused, mis käsitlevad kandidaatide töölevõtmist selle reservnimekirja alusel, ning konkursikomisjoni tehtud uuesti läbivaatamise otsus, millega jäeti muutmata otsus mitte kanda hageja nime reservnimekirja. Teiseks palub hageja teise võimalusena, et tehtavas kohtuotsuses täpsustataks konkreetseid nõudeid, mida komisjon peab järgima, et taastada õiguslik olukord, milles hageja oli enne konkursikomisjoni õigusvastast käitumist, et võimaldada tal kanda tema nimi reservnimekirja. Kolmandaks palub ta Üldkohtul tuvastada, et komisjon on rikkunud ELTL artiklit 265, kuna tema 17. jaanuari 2021. aasta halduskaebuse kohta ei ole tehtud otsust.

I. Vaidluse taust

- 2 Euroopa Personalivaliku Amet (EPSO) avaldas 6. juunil 2019 *Euroopa Liidu Teatajas* teate kvalifikatsioonil ning testidel ja katsetel põhineva avaliku konkursi EPSO/AD/374/19 korraldamise kohta eesmärgiga võtta avalikku teenistusse tööle administraatoreid (AD tegevusüksus) järgmistes valdkondades: konkurentsioigus, finantsioigus, majandus- ja rahaliidu õigus, Euroopa Liidu eelarve suhtes kohaldatavad finantseeskirjad ning euromüntide kaitsmine võltsimise eest (ELT 2019, C 191 A, lk 1; edaspidi „konkursiteade“), et koostada viis reservnimekirja, mille alusel komisjon saab võtta avalikku teenistusse tööle administraatoreid. Konkursiteade ja selle lisad, eelkõige III lisa, kujutavad endast sellega seotud valikumenetlustele kohaldatavat õiguslikku raamistikku.
- 3 Konkursiteates oli ette nähtud kuuetaapiline menetlus. Esimesena esitasid kandidaadid esialgse elektroonilise kandideerimisavalduse. Teisena oli kandidaadidel palutud teha terve rida arvutipõhiseid valikvastustega teste ühes EPSO volitatud testimiskeskuses. Juhuks, kui seda kutset ei saadatud enne hindamiskeskuses võimete ja oskuste testimiseks korraldatud katseid, oli ette nähtud, et need valikvastustega testid tuleb sooritada koos nimetatud katsetega. Kolmandana hinnati kandidaatide toimikuid, et kontrollida, kas nad vastavad konkursile lubamise tingimustele. Neljandana hinnati konkursile lubamise tingimustele vastavate kandidaatide kvalifikatsiooni nende kandideerimisavalduses nimetatud kvalifikatsioonist lähtudes. Viiendana paluti kandidaatidel, kes said kvalifikatsioonide hindamise tulemusel parimad üldhinded, sooritada hindamiskeskuses neli katset võimete ja oskuste testimiseks. Kuuendana koostas konkursikomisjon iga viie avaliku konkursi valdkonna kohta reservnimekirja, kuhu kanti nende konkursi edukalt läbinud kandidaatide nimed, kes olid saanud kõik minimaalsed nõutavad punktisummad ning hindamiskeskuse katsetel parimad koondhinded, arvestades seda, mitu kohta oli nimekirja igas valdkonnas ette nähtud konkursi edukalt läbinud isikutele.
- 4 Konkreetsemalt oli konkursiteate jaotise „Valikumenetlus“ punktis 5 „Hindamiskeskus“ märgitud: „Hindamiskeskuses hinnatakse kaheksat üldvõimet ja -oskust ja igas valdkonnas nõutavaid valdkonnapõhiseid oskusi nelja katse abil (üldvõimetel ja -oskustel põhinev intervjuu, valdkonnapõhine intervjuu, rühmatöö ja juhtumianalüüs) [...]“

¹ Esitatud on üksnes käesoleva kohtuotsuse need punktid, mille avaldamist peab Üldkohus otstarbekaks.

- 5 Esiteks nähtub konkursiteate jaotise „Valikumenetlus“ punktis 5 esitatud tabelitest, et üldvõimete ja -oskuste ja igas valdkonnas nõutavate valdkonnapõhiste oskuste hindamine oli hindamiskeskuses korraldatud katsete vahel jagatud järgmiselt:

Võime/oskus	Katse	
1. Analüüsi- ja probleemide lahendamise oskus	Rühmatöö	Juhtumianalüüs
2. Suhtlemisoskus	Juhtumianalüüs	Üldvõimete ja -oskuste põhinev intervjuu
3. Kvaliteedi ja tulemuste tagamise oskus	Juhtumianalüüs	Üldvõimete ja -oskuste põhinev intervjuu
4. Õppimis- ja enesearendamisvõime	Rühmatöö	Üldvõimete ja -oskuste põhinev intervjuu
5. Prioriteetide seadmise ja organiseerimise oskus	Rühmatöö	Juhtumianalüüs
6. Pingetaluvus	Rühmatöö	Üldvõimete ja -oskuste põhinev intervjuu
7. Meeskonnatöö oskus	Rühmatöö	Üldvõimete ja -oskuste põhinev intervjuu
8. Juhtimisoskus	Rühmatöö	Üldvõimete ja -oskuste põhinev intervjuu

Minimaalne nõutav punktisumma: 3/10 iga võime või oskuse eest, kokku vähemalt 40/80

Võime/oskus	Katse	Minimaalne nõutav punktisumma
Valdkonnapõhised oskused	Valdkonnapõhine intervjuu	50/100

- 6 Teiseks hinnati vastavalt kõnealustele tabelitele iga üldvõimet ja -oskust 10 punkti skaalal, kusjuures minimaalne nõutav punktisumma oli 3/10 iga võime või oskuse eest ja kokku vähemalt 40/80, samas kui valdkonnapõhiseid oskusi hinnati 100 punkti skaalal ja minimaalne nõutav punktisumma oli 50/100.
- 7 Hageja esitas 26. juunil 2019 kandideerimisavalduse.
- 8 Oma kandideerimistaotluses märkis hageja vastavalt konkursiteate III lisas sätestatud avalike konkursside üldeeskirjade punktile 1.3 „Võrdsed võimalused ja eritingimused“, et tal oli puude või terviseprobleemi tõttu, mis võib testide või katsete sooritamist takistada [*konfidentsiaalne*], vaja eritingimusi, et osaleda nii arvutipõhistel kui ka käsitsi paberil kirjutatavatel ning suulistel katsetel. [*konfidentsiaalne*]
- 9 Juurdepääsuküsimusi käsitlev EPSO üksus teatas 9. detsembri 2019. aasta e-kirjas hagejale, et tal on juhtumianalüüsi katse jaoks õigus [*konfidentsiaalne*].
- 10 Valikumenetluse käigus kutsuti hagejat osalema hindamiskeskuses korraldatud neljal katsel ning lisaks sealsamas ka arvutipõhistel valikvastustega testidel.

- 11 Hageja osales 10. jaanuaril 2020 [*konfidentsiaalne*] asuvas välises hindamiskeskuses esimesel üldvõimete ja -oskuste hindamise katsel, nimelt juhtumianalüüsi katsel. 18. jaanuari 2020. aasta e-kirjas teatas ta juurdepääsuküsimusi käsitlevale EPSO üksusele selle katse käigus tekkinud probleemist: teenuseosutaja, kellele EPSO oli katse korraldamise ülesandeks teinud, ei olnud lubanud tal [*konfidentsiaalne*]. Juurdepääsuküsimusi käsitlev EPSO üksus tunnistas 22. jaanuari 2020. aasta e-kirjas hagejale, et selle teenuseosutajaga suhtlemisel tehti viga.
- 12 Hageja osales 3. märtsil 2020 Brüsselis (Belgia) asuvas hindamiskeskuses arvutipõhistel valikvastustega testidel ja kolmel muul võimete ja oskuste katsel, nimelt üldvõimete ja -oskustel põhineval intervjuul, rühmatöös ja valdkonnapõhisel intervjuul.
- 13 Valikumenetlus peatati 6. märtsil 2020 COVID-19 pandeemia alguse ja järgnenud tervisekriisi tõttu. Selleks kuupäevaks ei olnud kõik kandidaadid hindamiskeskuses korraldatud katseid veel sooritanud.
- 14 1. juuli 2020. aasta kirjas, millele oli alla kirjutanud EPSO üksuse juhataja konkursikomisjoni eesistuja nimel, teatati hagejale, et „katseid otsustati hindamiskeskuses jätkata septembri teises pooles“ ning et „kandidaate, kes on juba sooritanud oma katsed, uuesti ei kutsuta“.
- 15 Kandidaatidega suhtlemise eest vastutav EPSO üksus teatas 28. augusti 2020. aasta e-kirjas kandidaatidele, et kavandatud on nii, et hinded, mille nad said võimete ja oskuste hindamiseks hindamiskeskuses korraldatud katsetel enne märtsi, jäävad kehtima, välja arvatud rühmatöö eest saadud hinded, sest selle katse asendab veebis toimuv katse, kus peavad osalema kõik kandidaadid, sealhulgas need, kes konkursikatsed juba 2020. aasta märtsis läbisid.
- 16 Kahes kaebuses, mille hageja esitas 28. augustil ja 15. oktoobril 2020 ning mis registreeriti vastavalt viitenumbri EPSO CRS-50590 ja viitenumbri EPSO CRS-52914 all, väljendas hageja oma vastuseisu kavandatavate katsete uuele vormile, rõhutades eelkõige ebasoodsat olukorda, mille see toob kaasa kandidaatidele, kes olid katsed juba 2020. aasta märtsis sooritanud, ning terviseriske, mis kandidaatidel võivad nende uute katsete käigus tekkida. Ta rõhutas ka EPSO kohustust konkursiteatest kinni pidada. Ta väljendas siiski valmidust osaleda uuel katsel, mis asendab rühmatööd, ilma et see mõjutaks tema sellekohaseid kaebusi.
- 17 26. oktoobri 2020. aasta kirjas, millele oli alla kirjutanud EPSO üksuse juhataja konkursikomisjoni eesistuja nimel, teatati kandidaatidele valikumenetluse jätkamisest pärast konkursiteate lisa avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.
- 18 Konkursiteate lisa avaldati 5. novembril 2020 *Euroopa Liidu Teatajas* (ELT 2020, C 374 A, lk 3; edaspidi „konkursiteate lisa“).
- 19 Konkursiteate lisa nägi kõigepealt ette, et kandidaadid, kes ei ole sooritanud katseid hindamiskeskuses füüsiliselt kohal viibides enne 6. märtsi 2020, peavad kõik need katsed läbima kaugvormis. Veel oli rühmatöö asendatud olukorrapädevusel põhineva intervjuuga, mis korraldati kaugvormis videokonverentsi teel (*situational competency-based interview*, edaspidi „SCBI intervjuu“). Lõpuks pidid kandidaadid, kes olid sooritanud kõik hindamiskeskuses enne 6. märtsi 2020 korraldatud katsed, läbima ka selle intervjuu, mille hinne asendas rühmatöö tulemusel saadud hinded.

- 20 Hageja sai 20. novembri 2020. aasta kirjaga, millele oli alla kirjutatud EPSO üksuse juhataja konkursikomisjoni eesistuja nimel, kutse 14. detsembril 2020 toimuvale SCBI intervjuule. Selles oli täpsustatud, et selle kutse vastuvõtmisega nõustub hageja konkursitingimustega ja konkursiteate lisas olevate tingimustega.
- 21 Hageja ilmus 14. detsembril 2020 SCBI intervjuule.
- 22 14. jaanuari 2021. aasta kirjaga, millele oli alla kirjutatud EPSO üksuse juhataja konkursikomisjoni eesistuja nimel, teavitati hagejat konkursikomisjoni otsusest mitte kanda tema nime reservnimekirja põhjendusel, et ta ei kuulu nende kandidaatide hulka, kes said hindamiskeskuses parimad koondhinded, st vähemalt 119,5 punkti (edaspidi „otsus reservnimekirja kandmata jätmise kohta“).
- 23 Hageja taotles 17. jaanuari 2021. aasta e-kirjas, et reservnimekirja kandmata jätmise otsus vaadataks uuesti läbi, ja esitas personalieeskirjade artikli 90 lõike 2 alusel selle otsuse peale kaebuse, viidates eelkõige ebavõrdsele kohtlemisele, kuna EPSO ei järginud tema jaoks ette nähtud katsete erikorda; kuna lisa ei olnud kooskõlas üldise konkursiteatega ning kuna on toimunud ebavõrdne kohtlemine võrreldes teiste kandidaatidega, sest algul hindamiskeskuses kavandatud katsed korraldati kaugvormis.
- 24 21. aprilli 2021. aasta kirjaga, millele oli alla kirjutatud EPSO üksuse juhataja konkursikomisjoni esimehe nimel, teavitati hagejat konkursikomisjoni otsusest jätta reservnimekirja kandmata jätmise otsus muutmata (edaspidi „uuesti läbivaatamise otsus“).
- 25 Et saada täpsustusi 17. jaanuari 2021. aasta kaebuse tulemuste kohta, esitas hageja 22. märtsil 2021 EPSO kandidaatidega suhtlevale üksusele elektrooniliselt kaebuse, mis registreeriti numbri EPSOCRS-61721 all.
- 26 Uue kaebusega, mis registreeriti 8. mail 2021 numbri EPSOCRS-65320 all, esitas ta taotluse tutvuda konkurssi käsitlevates EPSO dokumentides sisalduva teabega nende reservnimekirja kantud kandidaatide arvu kohta, kes töötavad või töötasid lepingulise töötajana tähtajalise lepingu või tähtajatu lepingu alusel, ajutise teenistujana või lähetatud riikliku eksperdina konkurentsi peadirektoraadis konkurentsiasjade eest vastutavas õigustalituse meeskonnas või mõnes muus komisjoni talituses või peadirektoraadis vähemalt üks aasta enne konkurentsimenetluse algust.

II. Poolte nõuded

- 27 Hageja palub Üldkohtul:
- tühistada reservnimekiri, sellesse nimekirja kantud kandidaatide töölevõtmist puudutavad otsused, reservnimekirja kandmata jätmise otsus, uuesti läbivaatamise otsus, konkursiteate lisa ja 20. novembri 2020. aasta kutse SCBI intervjuule;
 - teise võimalusena esiteks tühistada reservnimekirja kandmata jätmise otsus ja uuesti läbivaatamise otsus ning täpsustada tehtavas kohtuotsuses konkreetseid nõudeid, mida komisjon peab järgima, et taastada õiguslik olukord, milles hageja oli enne konkursikomisjonipoolset õigusnormi rikkumist, mis võimaldab komisjonil kanda tema nimi

reservnimekirja kohe või pärast tema soorituste ümberhindamist, ning teiseks tühistada konkursiteade ja 20. novembri 2020. aasta kutse SCBI intervjuule;

- tuvastada, et komisjon rikkus ELTL artiklit 265, jättes tegemata otsuse hageja 17. jaanuari 2021. aasta kaebuse kohta;
- mõista kohtukulud välja komisjonilt.

28 Komisjon palub Üldkohtul:

- jätta hagi rahuldamata;
- mõista kohtukulud välja hagejalt.

III. Õiguslik käsitus

[...]

A. Esimene nõue

32 Oma nõuete esimeses punktis palub hageja tühistada reservnimekirja, sellesse nimekirja kantud kandidaatide töölevõtmist puudutavad otsused, reservnimekirja kandmata jätmise otsuse, uuesti läbivaatamise otsuse, konkursiteate lisa ja 20. novembri 2020. aasta kutse SCBI intervjuule.

[...]

1. Esimese nõude sisu

36 Oma esimese nõude põhjendamiseks esitab hageja neli väidet, mille kohaselt esiteks oli valikumenetluse tingimuste muutmine õigusvastane; teiseks esines ebavõrdne kohtlemine eelnevalt olemas olnud haiguse tõttu ja jäeti järgimata sellega seoses katsetel osalemiseks ette nähtud kohandusi; kolmandaks esines ebavõrdne kohtlemine võrreldes kandidaatidega, kes osalesid kõigil katsetel kaugvormis, ning neljandaks esines ebavõrdne kohtlemine võrreldes kandidaatidega, kes olid enne konkurssi komisjoni teenistuses ja kelle nimed olid kantud reservnimekirja.

a) Esimene väide, et valikumenetluse korra muutmine on õigusvastane

37 Hageja leiab, et valikumenetluse tingimuste muutmine konkursiteate lisaga on õigusvastane osas, milles see lisa asendas rühmatöö SCBI intervjuuga. Ta leiab, et katsete laadi niisugusel muutmisel, samas kui osa kandidaatidest, sh tema ise, oli juba sooritanud konkursiteates ette nähtud katsed, puudub õiguslik alus, kuna see toimus *a posteriori* ja on tagasiulatuv.

38 Sellega seoses väidab hageja esiteks, et komisjoni argument, et tegemist oli vääramatu jõu olukorraga seoses COVID-19 pandeemia ilmnemisega, ei lükka seda väidet ümber. Hageja leiab, et kui komisjon ei oleks ekslikult hoidunud valikumenetlust jätkamast 2020. aasta kevadel ja suvel – perioodil, mil suvised tervishoiutingimused olid soodsamad –, ei oleks tal tulnud silmitsi seista võimatusega korraldada füüsilist kohalolu nõudvaid katseid siis, kui menetlus alates 2020. aasta

novembrist tegelikult jätkus. Ta lisab, et komisjoni otsus, et katsed tuli alates talveperioodist sooritada kaugvormis, oli tingitud ebavõrdsest soovist eelistada kandidaate, kes olid juba komisjoni teenistuses ning kelle lepingud olid lühikese ja keskmise tähtaja jooksul lõppemas.

- 39 Teiseks on valikumenetluse korra muutmine konkursiteate lisaga vastuolus personalieeskirjade III lisa artikli 1 lõigetega 1 ja 2, mis annavad kandidaatidele õiguse katsete korra säilitamisele, nähes esiteks ette, et katsete laadi ja hindamissüsteemi tuleb konkursiteates täpsustada, ja teiseks, et konkursiteade avaldatakse *Euroopa Liidu Teatajas* hiljemalt üks kuu enne avalduste vastuvõtu lõppu ning vajaduse korral vähemalt kaks kuud enne katseid. Lisaks läheks see muudatus vastuollu läbipaistvuse imperatiivse nõudega, mis tuleneb personalieeskirjade III lisa artikli 1 lõikest 2 koostoimes personalieeskirjade artikliga 1d, artikli 28 punktiga d ja artikli 29 lõikega 1, mis tagab konkursi kandidaatidele enne konkursi algust selge ja ootuspärase valikumenetluse.
- 40 Kolmandaks ei ole SCBI intervjuu rühmatööd asendava katsena sobiv selleks, et tagada objektiivne valik. Hageja sõnul ei saa dokumentidega, mille komisjon katsete võrdväarsuse tõendamiseks esitas, seda väidet ümber lükata.
- 41 Neljandaks leiab hageja, et EPSO rikkus tal lasuvat hoolitsemiskohustust ja õigust heale haldusele, mis on kaitstud Euroopa Liidu põhiõiguste harta (edaspidi „harta“) artikliga 41, ning õiguskindluse ja õiguspärase ootuse kaitse põhimõtet. Viimati nimetatud küsimuses tugineb ta kinnitusele, et tal ei tulnud uuesti osaleda katsetel, mis sisaldas 1. juuli 2020. aasta kirjas, millega EPSO üksuse juhataja teavitas teda katsete taasalustamisest hindamiskeskuses septembris ja sellest, et katsetel juba osalenud kandidaate uuesti ei kutsuta.
- 42 Viiendaks väidab hageja, et EPSO tegutses õigusliku aluseta, kui ta kohustas – ühepoolselt ja ebavõrdselt ning võimu kuritarvitades – kõiki kandidaate osalema SCBI intervjuul ning leidis, et selline osalemine kujutab endast konkursiteate lisa aktsepteerimist. Hageja rõhutab sellega seoses, et tema nõusolekut katsetel osaleda vastavalt uuele korrale ei saa eeldada, arvestades eelkõige tema kaebusi ja asjaolu, et tema osalemine kujutas endast kohustust menetlusest kõrvaldamise ohu tõttu, mille oleks kaasa toonud osalemata jätmine.
- 43 Kuuendaks ja teise võimalusena väidab hageja, et EPSO on rikkunud põhjendamiskohustust, kui ta ei ole ära näidanud konkursiteate muutmise otsuse õiguslikku alust ja konkreetseid põhjendusi.
- 44 Komisjon vaidleb hageja argumentidele vastu.

[...]

1) Väide, et puudub õiguslik alus valikumenetluse korra muutmiseks konkursiteate lisaga

- 50 Tuleb märkida, et personalieeskirjade III lisa artikli 7 lõigetes 1–3 on sätestatud:

„1. Pärast nõupidamist personalieeskirjade komiteega volitavad institutsioonid [EPSOt] võtma vajalikke meetmeid selle tagamiseks, et liidu ametnike valikumenetlustes [...] kohaldataks ühtseid norme [...]

2. [EPSO] ülesanne on:

a) korraldada konkreetsete institutsioonide taotluse korral avatud konkursse;

b) anda konkreetsete institutsioonide taotluse korral tehnilist abi nende institutsioonide korraldatud sisekonkurssidel;

[...]

3. [EPSO] võib konkreetsete institutsioonide taotluse korral täita muid ametnike valikuga seotud ülesandeid.“

- 51 Seega, personalieeskirjade III lisa artikli 7 lõigete 1–3 kohaselt aitab EPSO erinevaid institutsioone, määratledes ja korraldades ametnike valikumenetlust kooskõlas nimetatud institutsioonide kehtestatud üldiste rakendussätetega (vt selle kohta 29. septembri 2009. aasta kohtuotsus Aparicio jt vs. komisjon, F-20/08, F-34/08 ja F-75/08, EU:F:2009:132, punkt 57).
- 52 EPSO-le personalieeskirjade III lisa artikli 7 lõigetest 1–3 tuleneva pädevuse raames määratleda ja korraldada konkursikatsed võis ta järelikult otsustada, et võtab vastu konkursiteate lisa. Seega võimaldas see õiguslik alus EPSO-l muuta selle lisaga valikumenetluse korda.

2) Väide, et rikuti proportsionaalsuse põhimõtet

- 53 Olgu meenutatud, et väljakujunenud kohtupraktika kohaselt kuulub proportsionaalsuse põhimõtte liidu õiguse üldpõhimõtete hulka. Selle põhimõtte kohaselt sõltub liidu institutsiooni meetme õiguspärasus sellest, kas järgitakse tingimust, et juhul, kui on valida mitme sobiva meetme vahel, tuleb kasutada vähem piiravat meetet ning põhjustatud ebamugavused ei tohi olla võrreldes taotletava eesmärgiga liiga koormavad (vt 21. oktoobri 2004. aasta kohtuotsus Schumann vs. komisjon, T-49/03, EU:T:2004:314, punkt 52 ja seal viidatud kohtupraktika).
- 54 Liidu institutsioonidel on konkursi korraldamise korra kindlaksmääramisel ulatuslik kaalutusõigus ja liidu kohus kritiseerib seda korda ainult nii palju, kui on vajalik selle tagamiseks, et kandidaate koheldakse võrdselt ja nende vahel valitakse objektiivselt (vt 13. jaanuari 2021. aasta otsus kohtuasjas T-548/18: Helbert vs. EUIPO, EU:T:2021:4, punkt 30). Veel on kohtupraktikas tunnustatud konkursikomisjoni ulatuslikku kaalutusõigust samades piirides, kui ta seisab silmitsi paljude osavõtjatega avaliku konkursi käigus tehtud vigade või eksimustega, mida proportsionaalsuse ja hea halduse põhimõtte kohaselt ei saa konkursikatsete kordamisega heastada (vt selle kohta 2. mai 2001. aasta kohtuotsus Giulietti jt vs. komisjon, T-167/99 ja T-174/99, EU:T:2001:126, punkt 58). Konkursikomisjoni sellist ulatuslikku kaalutusõigust tuleb tunnustada ka juhul, kui ta seisab silmitsi vääramatute jõu juhtumitega.
- 55 Kohtul puudub samuti õigus kritiseerida katsete täpset sisu, välja arvatud juhul, kui see väljub konkursiteates kindlaks määratud raamidest või kui sel puudub seos katsete või konkursi eesmärkidega (vt 7. veebruari 2002. aasta kohtuotsus Felix vs. komisjon, T-193/00, EU:T:2002:29, punkt 45 ja seal viidatud kohtupraktika).
- 56 Kõnesoleval juhul tuleb märkida, et kuigi EPSO ei ole konkursikomisjon, võib eespool punktides 53 ja 54 esile toodud põhimõtteid talle laiendada, kuna tal on ulatuslik tegutsemisruum valikutestide korraldamisel, et tagada liidu ametnike valikumenetlustes ühtsete standardite kohaldamine (vt selle kohta 29. septembri 2009. aasta kohtuotsus Aparicio jt vs. komisjon, F-20/08, F-34/08 ja F-75/08, EU:F:2009:132, punktid 77 ja 78). Seda tegutsemisruumi tuleb hinnata COVID-19 pandeemia toimumise kontekstis, mis põhjustas tõrke asjaomase, suure osalejate arvuga konkursikatsete korraldamisel.

- 57 COVID-19 pandeemia tekkimine 2020. aasta talvel, mis on EPSO jaoks väline, ebatavaline ja ettenägematu epidemioloogiline olukord, kujutades endast vääramatut jõudu, viis liikmesriigid selleni, et nad kehtestasid oma kodanike suhtes liikumis- ja kogunemispääsmeetmed, millega kaasnesid tervishoiu meetmed. EPSO oli kohustatud konkursikatsete korraldamisel neid meetmeid järgima, ilma et tal oleks olnud nende üle kontrolli. Järelikult kujutas nimetatud pandeemia endast EPSO jaoks vääramatu jõu juhtumit, mis tekitas tõrke nende katsete korraldamisel, see tähendab väljakujunenud kohtupraktika kohaselt välist, ebatavalist ja ettenägematut asjaolu, mille tagajärgi EPSO ei saanud vältida, hoolimata kogu rakendatud hoolsusest (vt analoogia alusel 28. aprilli 2022. aasta kohtuotsus C ja CD (õiguslikud takistused üleandmisotsuse täitmisel), C-804/21 PPU, EU:C:2022:307, punkt 44 ja seal viidatud kohtupraktika).
- 58 Selles kontekstis nähtub eespool punktis 47 nimetatud konkursiteate lisa punktides 1 ja 2 kõigepealt, et EPSO oli COVID-19 pandeemia ilmnemise tõttu sunnitud alates 6. märtsist 2020 katkestama ja peatama keset menetlust kõik tegevused, mis olid seotud hindamiskeskusega, et tagada kõikide sobivate ettevaatusmeetmete kohaldamine. Seejärel tuleb meelde tuletada, et kui valikumenetlust hoolimata nimetatud pandeemiast jätkati, ei olnud rahvatervisega seotud põhjustel lühiajaliselt võimalik korraldada EPSO ruumides teste füüsiliselt kohalviibijatele, ning lõpuks otsustas EPSO selleks, et konkurss oleks võimalik viia lõpule mõistliku aja jooksul, korraldada algul hindamiskeskuse jaoks ette nähtud katsete üleviimise veebi (katsed kaugvormis).
- 59 Järelikult seisis EPSO silmitsi vääramatu jõu juhtumiga, mis muutis alates 6. märtsist 2020 võimatuks katsete usaldusväärse planeerimise pandeemia ettenägematu kulgemise ja vähese tõenäosuse tõttu, et valikumenetlus jätkub 2020. aasta sügisel sarnastes tingimustes, mis kehtisid enne COVID-19 pandeemia ilmnemist. EPSO võis oma suurt tegutsemisruumi ja personalieeskirjade III lisa artikli 7 lõigetest 1–3 talle tulenevaid volitusi arvestades ühelt poolt leida, et konkursikatsete korraldust oli vaja kohandada, et tagada menetluse jätkumine, kaitstes kandidaatide tervist, ja et piirata võimalikke kahjustavaid tagajärgi, mis tulenesid selle menetluse peatamisest või jätkamisest nii kandidaatidele kui ka asjasse puutuvale institutsioonile. Teiselt poolt võis ta otsustada, et seda kohandamist tuleb järgida ainult niivõrd, kui see on selle eesmärgi saavutamiseks tingimata vajalik.
- 60 Viimati nimetatud punkti kohta nähtub kõigepealt toimikust, et 13. märtsi 2020. aasta seisuga oli 385 kandidaadist, kes olid kutsutud kahe käimasoleva valikumenetluse katsete jaoks hindamiskeskusesse, väga suur osa ehk 289 kandidaati juba sooritanud katsed füüsiliselt kohal viibides.
- 61 Tuleb märkida, et neil asjaoludel võttis EPSO arvesse katsed juba sooritanud kandidaatide – kes moodustasid registreeritud kandidaatide enamuse – huvi mitte olla kohustatud neid uuesti läbima, kusjuures see huvi nõuaks printsibiis katsete ja enne valikumenetluse peatamist neil saadud tulemuste säilitamist. Ta leidis seega õigesti, et lahendus, mille kohaselt kõik kandidaadid osalevad uuesti kaugvormis kõigil katsetel, oleks olnud eaproportsionaalne ning vastuolus proportsionaalsuse ja hea halduse põhimõttega, arvestades nende kandidaatide huve.
- 62 Järgmiseks nähtub EPSO esitatud esialgsetest uuringutest, et katsete kaugvormis korraldamist oli juba kasutatud ja katsetatud varasemate valikumenetluste käigus ning et tollal olid nii administratsioon kui ka kandidaadid pidanud neid tehniliselt usaldusväärseks ja selliseks, mis ei too kaasa olulisi muudatusi seoses hindamise õiglusega ja kandidaatide tulemustega; samuti toetasid katsete sellist korraldamist kandidaadid. Neil kaalutlustel ja arvestades nimetatud esialgseid uuringuid, võis EPSO mõistlikult ühelt poolt kavandada seda, et eelistab kandidaatide tervise hoidmiseks katsete sooritamist kaugvormis, ning teiselt poolt leida, et kandidaatidelt, kes

ei ole menetluse peatamise ajaks veel katseid sooritanud, ei nõua üldvõimel ja -oskustel põhineva intervjuu, valdkonnapõhise intervjuu ning juhtumianalüüsi sooritamise kaugvormis niisugust kohanemispingutust, mis oleks vastuolus proportsionaalsuse põhimõttega.

- 63 Lõpuks, mis puudutab rühmatöö katset, siis tuleb märkida, et EPSO võttis spetsialistidega konsulteerimise ja teaduslike publikatsioonide põhjal arvesse selle katse kaugvormis korraldamise tehnilist keerukust ja selle sobimatust kaugvormis sooritamiseks, kuna see eeldas spetsiifilist dünaamikat, mis oli seotud kandidaatide kohaloluga ja mida oli vaja konkreetsete pädevuste hindamiseks selles kontekstis. Järelikult võis EPSO talle antud ulatusliku tegutsemisruumi raames asuda seisukohale, et need raskused eeldasid rühmatöö katse uuesti määratlemist.
- 64 Sellega seoses tuleb meelde tuletada, et konkursiteate jaotises „Valikumenetlus“ olevas punktis 5 „Hindamiskeskus“ oli ette nähtud, et konkursil hinnatavat kaheksat võimet või oskust hinnatakse eri katsetel ning et rühmatöölaadne katse oli tingimata nõutud, et tagada, et tulemused, mis on saadud kuuele allpool loetletud võimele või oskusele antud kahest teineteist täiendavast hinnangust, on usaldusväärsed; need kuus võimet või oskust olid „analüüsi- ja probleemide lahendamise oskus“, „õppimis- ja enesearendamisvõime“, „prioriteetide seadmise ja organiseerimise oskus“, „pingetaluvus“, „meeskonnatöö oskus“ ja „juhtimisoskus“ (vt punkt 5 eespool).
- 65 Järelikult ei saanud EPSO ette näha lihtsalt rühmatöö katse pelka ärajätmist, sest vastasel juhul oleks konkursikomisjon andnud kandidaatide võimetele ja oskustele, mis olid hindamise all, ebatäieliku hinnangu. EPSO võis seega – ikka tal oleva ulatusliku kaalutusruumi raames – asuda seisukohale, et katse korraldamine nende kuue võime või oskuse hindamiseks oli endiselt vajalik, et tagada kandidaatide kõigi tulemuste kehtivus.
- 66 Neil asjaoludel kujundas EPSO SCBI intervjuu välja katsena, mis hindas sarnaseid võimeid või oskusi nendega, mida hinnati rühmatöö käigus, kuid mille eelis rühmatöö ees – kaugvormis korraldamise korral – oli lihtsam korraldamine ja hindamise suurem tehniline usaldusväärsus.
- 67 Seetõttu tuleb järeldada, et see, kui EPSO võttis vastu konkursiteate lisa, millega ta otsustas SCBI intervjuu sisseviimise, tuleneb EPSO valikust kasutada katsete jaoks meetodit, mis on kõigi kandidaatide jaoks kõige vähem koormav, arvestades erakordset asjaolu, mida COVID-19 pandeemia endast kujutab.
- 68 Seega ei ole kõnealune muudatus proportsionaalsuse põhimõttega vastuolus.

3) Väide, et on rikutud võrdse kohtlemise põhimõtet

- 69 Väljakujunenud kohtupraktika kohaselt nõuab võrdse kohtlemise põhimõte, et sarnaseid olukordi ei käsitletaks erinevalt ja erinevaid olukordi ei käsitletaks ühtemoodi, välja arvatud juhul, kui selline kohtlemine on objektiivselt põhjendatud (11. septembri 2007. aasta kohtuotsus Lindorfer vs. nõukogu, C-227/04 P, EU:C:2007:490, punkt 63, ning 20. märtsi 2012. aasta kohtuotsus Kurrer jt vs. komisjon, T-441/10 P-T-443/10 P, EU:T:2012:133, punkt 53). Ka rikutakse kaalutusõiguse alla kuulavas valdkonnas võrdseuse põhimõtet, kui asjaomane institutsioon teeb meelevaldselt või ilmselgelt sobimatult vahet võrreldes asjaomaste õigusnormidega taotletava eesmärgiga (vt 20. märtsi 2012. aasta kohtuotsus Kurrer jt vs. komisjon, T-441/10 P – T-443/10 P, EU:T:2012:133, punkt 54 ja seal viidatud kohtupraktika).

- 70 Võrdse kohtlemise põhimõtte rikkumine eeldab veel, et vaidlusalune kohtlemine on asetanud teatud isikuid teistega võrreldes ebasoodsamasse olukorda (vt selle kohta 16. detsembri 2008. aasta kohtuotsus Arcelor Atlantique ja Lorraine jt, C-127/07, EU:C:2008:728, punkt 39 ning seal viidatud kohtupraktika).
- 71 Konkursikomisjon peab väga täpselt hoolitsema selle eest, et konkursi käigus järgitakse kandidaatide võrdse kohtlemise põhimõtet. Kuigi konkursikomisjonil on katsete läbiviimise korra ja üksikasjaliku sisu küsimuses ulatuslik kaalutusõigus, peab liidu kohus siiski teostama vajalikul määral oma kontrolli selle tagamiseks, et kandidaate koheldakse võrdselt ja konkursikomisjon valib nende vahel objektiivselt (12. märtsi 2008. aasta kohtuotsus Giannini vs. komisjon, T-100/04, EU:T:2008:68, punkt 132). Selles kontekstis peavad ametisse nimetav asutus kui konkursi korraldaja ja konkursikomisjon tegutsema nii, et kõik sama konkursi kandidaadid sooritavad sama katse samades tingimustes. Konkursikomisjon peab seega tagama, et katsete raskusaste oleks kõikide kandidaatide puhul enam-vähem sama (vt selle kohta 24. märtsi 1988. aasta kohtuotsus Goossens jt vs. komisjon, 228/86, EU:C:1988:172, punkt 15, ning 12. veebruari 2014. aasta kohtuotsus De Mendoza Asensi vs. komisjon, F-127/11, EU:F:2014:14, punkt 44 ja seal viidatud kohtupraktika).
- 72 Lisaks, kandidaatide võrdsuse, hindamise ühetaolisuse ja hinnangu objektiivsuse tagamiseks peab konkursikomisjon kindlustama, et hindamiskriteeriume kohaldataks kõikide kandidaatide suhtes ühetaoliselt (13. jaanuari 2021. aasta kohtuotsus Helbert vs. EUIPO, T-548/18, EU:T:2021:4, punkt 32). See nõue kehtib eriti suuliste katsete puhul, kuna need katsed ei ole oma olemuse poolest niivõrd ühtlustatud kui kirjalikud katsed (13. jaanuari 2021. aasta kohtuotsus Helbert vs. EUIPO, T-548/18, EU:T:2021:4, punkt 33).
- 73 Personalieeskirjade artikli 1d lõike 6 esimesest lausest nähtub siiski, et diskrimineerimiskeelu põhimõtte kohaldamist on võimalik piirata, tingimusel et need piirangud on „objektiivselt ja otstarbekalt põhjenda[tud]“ ning vastavad personalipoliitika üldise huvi kohastele õiguspärasele eesmärkidele (6. juuli 2022. aasta kohtuotsus MZ vs. komisjon, T-631/20, EU:T:2022:426, punkt 62).
- 74 Seega piirab seda ulatuslikku kaalutusõigust, mis liidu institutsioonidel on oma teenistusüksuste töö korraldamisel ja eriti siis, kui nad määravad kindlaks täidetava ametikoha jaoks nõutavate oskuste kriteeriumid ning vastavalt nendele kriteeriumidele ja teenistuse huvides konkursi korraldamise tingimused ja korra, ilmingimata personalieeskirjade artikkel 1d, mistõttu kohtlemise erisused on lubatud üksnes siis, kui need on objektiivselt põhjendatud ja proportsionaalsed teenistuse tegelike vajadustega (vt selle kohta 6. juuli 2022. aasta kohtuotsus MZ vs. komisjon, T-631/20, EU:T:2022:426, punkt 63 ja seal viidatud kohtupraktika).
- 75 Käesolevas asjas tuleb märkida, et EPSO korraldas SCBI intervjuu suulise katse kõikidele kandidaatidele, see tähendab olenemata nende olukorrast valikumenetluse jätkamise hetkel, rühmatöö asendusena, et hinnata samu võimeid või oskusi kui need, mida konkreetselt hinnati rühmatöö katses.
- 76 Mis puudutab uue katse, SCBI intervjuu konkreetset korraldust, siis tuleb esiteks järeldada, et EPSO on taganud, et see katse võimaldab konkursikomisjonil hinnata kõiki kandidaate konkursiteates silmas peetud kuue pädevuse osas ühetaoliselt ja võrdselt vastavalt eespool punktides 71 ja 72 viidatud kohtupraktikale. Seega tuleb järeldada, et EPSO kohtles kõiki kandidaate võrdselt.

- 77 Teiseks vastab tõele, et võttes arvesse konkursi üldist korraldust, kohtles EPSO võrdselt kandidaate, kes olid erinevas olukorras, see tähendab kandidaate, kes olid juba sooritanud konkursiteates algul ette nähtud katsed, ja kandidaate, kes ei olnud neid veel sooritanud.
- 78 Tuleb niisiis analüüsida, kas see võrdse kohtlemise põhimõtte rikkumine oli objektiivselt ja mõistlikult põhjendatud üldise huvi legitiimse eesmärgiga personalipoliitika vallas.
- 79 Konkursiteate lisa punktist 4 nähtub, et sellist ühesugust kohtlemist põhjendati EPSO kohustusega tagada, et kõiki kandidaate koheldakse SCBI intervjuu katse läbimisel võrdselt. Selline võrdne kohtlemine oli seega kooskõlas eesmärgiga, milleks on EPSO osalemine valikumenetluses, mis on sätestatud personalieeskirjade III lisa artikli 7 lõikes 1 ja mis seisnes vajalike meetmete võtmises, et tagada ühtsete normide kohaldamine liidu ametnike valikumenetlustes. See on järelikult objektiivselt põhjendatud eespool punktides 69 ja 73 viidatud kohtupraktika tähenduses.
- 80 Neil asjaoludel tuleb järeldada, et EPSO ei rikkunud eespool punktis 70 viidatud kohtupraktika tähenduses võrdse kohtlemise põhimõtet, kui ta kutsus hagejat SCBI intervjuu katsele.

4) Väide, et on rikutud õiguskindluse põhimõtet ja õiguspärase ootuse kaitse põhimõtet

- 81 Tuleb märkida, et personalieeskirjade III lisa artikli 1 lõiked 1 ja 2 on sõnastatud järgmiselt:

„1. Konkursiteadaande koostab ametisse nimetav asutus või ametiisik pärast nõupidamist ühiskomiteega. See peab sisaldama järgmist:

- a) konkursi liik (institutsioonisisene konkurss, institutsioonidesisene konkurss, avatud konkurss, vajaduse korral kahe või enama institutsiooni ühiskonkurss);
- b) konkursi laad (kas kvalifikatsiooni või katsete põhjal või nii kvalifikatsiooni kui ka katsete põhjal);
- c) täidetava ametikohaga seonduvate kohustuste ja ülesannete laad ning tegevusüksus ja pakutud palgaaste;

[...]

- e) kui konkurss põhineb katsetel, siis millised need on ja millist hindamissüsteemi neis kasutatakse;

[...]

Kahe või enama institutsiooni ühise avatud konkursi teate koostab personalieeskirjade artikli 2 lõikes 2 nimetatud ametisse nimetav asutus või ametiisik pärast nõupidamist ühtse ühiskomiteega.

2. Avalike konkursside teated avaldatakse *Euroopa Liidu Teatajas* hiljemalt üks kuu enne avalduste vastuvõtu lõppu ning vajaduse korral vähemalt kaks kuud enne katseid.“

- 82 Nii peab konkursiteates personalieeskirjade III lisa artikli 1 lõike 1 punkti e kohaselt olema katsete põhjal läbiviidavate konkursside puhul täpsustatud, mis laadi need katsed on ja millist hindamissüsteemi neis kasutatakse (21. märtsi 2013. aasta kohtuotsus Taghani vs. komisjon, F-93/11, EU:F:2013:40, punkt 65; vt selle kohta ka 14. juuli 1983. aasta kohtuotsus Detti vs. Euroopa Kohus, 144/82, EU:C:1983:211, punkt 27).
- 83 Lisaks, ehkki konkursikomisjonil on ulatuslik kaalutusõigus konkursitingimuste kindlaksmääramisel, on ta siiski seotud avaldatud konkursiteadaande tekstiga. Konkursiteadaande tingimused on konkursikomisjonile nii õiguslik raamistik kui ka hindamisjuhised (vt selle kohta 21. oktoobri 2004. aasta kohtuotsus Schumann vs. komisjon, T-49/03, EU:T:2004:314, punkt 63 ja seal viidatud kohtupraktika).
- 84 Käesoleval juhul ei ole vaidlust selles, et konkursiteate lisa muutis pärast seda, kui osa kandidaate oli eelvalikukatsed sooritanud, rühmatöö katses hinnatavate pädevuste või oskuste hindamise korda, muutes selle katse laadi, mis oli varem kindlaks määratud vastavalt personalieeskirjade III lisa artikli 1 lõike 1 punktile e, nimelt asendades selle individuaalselt sooritatava ülesandega, mis toimub SCBI intervjuu vormis.
- 85 Väljakujunenud kohtupraktika kohaselt tuleneb õiguspärase ootuse kaitse põhimõte õiguskindluse põhimõttest, mis nõuab õigusnormide selgust ja täpsust ning mille eesmärk on tagada liidu õigusega reguleeritavate olukordade ja õigussuhete ootuspärasus (15. veebruari 1996. aasta kohtuotsus Duff jt, C-63/93, EU:C:1996:51, punkt 20, ning 5. septembri 2014. aasta kohtuotsus Éditions Odile Jacob vs. komisjon, T-471/11, EU:T:2014:739, punkt 90). Nende põhimõtetega on vastuolus see, kui liidu õigusaktis on ette nähtud, et see hakkab kehtima enne selle avaldamist, välja arvatud erandjuhul, kui seda nõuab eesmärk, mida soovitakse saavutada, ja kui huvitatud isikute õiguspärase ootuse põhimõttest on nõuetekohaselt kinni peetud (vt 10. novembri 2010. aasta kohtuotsus Siseturu Ühtlustamise Amet vs. Simões Dos Santos, T-260/09 P, EU:T:2010:461, punkt 48 ja seal viidatud kohtupraktika).
- 86 Tuleb niisiis kontrollida, kas – nagu leiab hageja – katse laadi mitteootuspärane muutmine pärast selle osalist toimumist rikub õiguspärase ootuse kaitse põhimõtet ja õiguskindluse põhimõtet eespool punktis 85 viidatud kohtupraktika tähenduses.
- 87 Käesoleval juhul tuleb ühest küljest seoses taotletava eesmärgiga seotud tingimusega meenutada, et erakorraline asjaolu, mida kujutas endast COVID-19 pandeemia, õigustas konkursiteate lisa vastuvõtmist, et võimaldada kandidaatide ja institutsiooni jaoks valikumenetluse jätkamist võimalikel, proportsionaalsetel ja tervise seisukohast vastuvõetavatel tingimustel (vt punktid 58–67 eespool). Seda tehes pidas ta lõppeesmärgina silmas konkursi alusel töölevõtmise tõhusust. Kuna valikumenetluse kõnealune muutmine oli erandina nõutud eesmärgiga tagada – hoolimata tervishoiukontekstist tulenevatest raskustest – töölevõtmine, mis on selle menetluse eesmärk, siis tuleb asuda seisukohale, et eespool punktis 85 viidatud kohtupraktikast tulenev esimene erandi tegemise tingimus on täidetud.
- 88 Teisest küljest, mis puudutab teist hageja õiguspärase ootuse austamisega seotud erandi tingimust, siis on tõsi, et väljakujunenud kohtupraktika kohaselt laieneb õigus tugineda õiguspärase ootuse kaitse põhimõttele kõigile isikutele, kelles liidu institutsioon on tekitanud põhjendatud ootusi. Õigus tugineda õiguspärase ootuse kaitsele eeldab seda, et täidetud on kolm kumulatiivset tingimust. Esiteks peavad liidu pädevad ametiasutused olema puudutatud isikule andnud pädevatest ja usaldusväärsetest allikatest pärit täpseid, tingimusteta ning ühtlangevaid kinnitusi. Teiseks peavad need kinnitused olema sellised, et isikul, kellele need on antud, tekib

õiguspärane ootus. Kolmandaks peavad antud kinnitused olema kooskõlas kohaldatavate õigusnormidega (vt 5. septembri 2014. aasta kohtuotsus *Éditions Odile Jacob vs. komisjon*, T-471/11, EU:T:2014:739, punkt 91 ja seal viidatud kohtupraktika).

- 89 Tuleb siiski tõdeda, et nagu nähtub eespool punktist 57, seisis EPSO käesoleval juhul menetluse käigus silmitsi vääramatu jõu juhtumiga, COVID-19 pandeemia ilmnemisega, mis muutis neil asjaoludel võimatuks konkursiteates esialgu paika pandud valikumenetluse korra säilitamise. Järelikult ei saa hageja käesoleva kohtuasja erandlikel asjaoludel tugineda sellele, et õiguspärase ootuse kaitse põhimõtet ei ole väidetavalt järgitud, kuivõrd tema suhtes kohaldati kõnesolevat korda.
- 90 Peale selle tuleb lisada, et kuigi EPSO muutis rühmatöö katse laadi, keskendus ta siiski selle muudatuse kujundamisele nii, et see võimaldaks täita selle katse eesmärki – nagu see on kindlaks määratud konkursiteate punktis 5, mis kuulub jaotisse „Valikumenetlus“ – hinnata selles punktis täpsustatud kuut võimet või oskust. Tuleb ka märkida, et selle katse laadi käsitlevate eeskirjade muutmine ei mõjutanud võimalust, et hagejat hinnatakse tõhusalt nende kuue võime või oskuse osas, sest teda kutsuti osalema uuel SCBI intervjuu katsel samamoodi nagu kõiki teisi kandidaate.
- 91 Neil asjaoludel ja kuna EPSO-l on personalieeskirjade III lisa artikli 7 lõigete 1 ja 2 alusel pädevus korraldada avalikke konkursse ja võtta vajalikke meetmeid, et tagada valikumenetluses ühtsete normide kohaldamine, kusjuures tal on selleks ulatuslik kaalutusõigus, ei olnud EPSO-l kohustust saada katsete korra muutmisega seoses kandidaatidelt, sealhulgas hagejalt, eelnevat nõusolekut. Seetõttu on hageja väide, et tema nõusolekut katsetel osaleda ei saanud eeldada (vt eespool punkt 42), tulemusetu ja tuleb tagasi lükata.
- 92 Lisaks, mis puudutab 1. juuli 2020. aasta kirja (vt punktid 14 ja 41 eespool), siis täpsustas EPSO, et „arvestades liikmesriikide hiljutisi suundumusi ja poliitikat seoses COVID-19 olukorraga, [oli ta] otsustanud võtta plaani [menetluse] taasalustamise hindamiskeskustes umbes septembri teisel poolel“. Kuigi selles kirjas on tõepoolest täpsustatud, et „[k]andidaate, kes on hindamiskeskuse [katsetel] juba osalenud, uuesti ei kutsuta“, on see teave siiski seatud selgelt sõltuvusse varem kirjeldatud epidemioloogilise olukorra paranemisest ning viitab hindamiskeskustes toimuvale, füüsilist kohalviibimist eeldava menetluse jätkamisele, see tähendab konkursiteates ette nähtud korrale. See tingimuslikkus ei saa tekitada hagejal õiguspärast ootust, et füüsilist kohalolu eeldav menetlus säilitatakse ka juhul, kui epidemioloogiline olukord halveneb ja kui vääramatu jõu asjaolud nõuavad tingimata selle kohandamist, et võimaldada menetluse jätkumist.
- 93 Arvestades kõike eeltoodut, tuleb esimene väide tagasi lükata.

[...]

b) Kolmas väide, mis käsitleb ebavõrdset kohtlemist võrreldes kandidaatidega, kes osalesid kõikidel kaugvormis toimunud katsetel

- 115 Hageja rõhutab, et ta sooritas hindamiskeskuses 3. märtsil 2020 füüsiliselt kohal viibides üldvõimetel ja -oskustel põhineva intervjuu ja valdkonnapõhise intervjuu, samas kui kandidaadid, kes ei olnud selleks kuupäevaks neid katseid sooritanud, tegid need hiljem ära kaugvormis videokonverentsi teel, kui menetlust alates 2020. aasta sügisest uuesti alustati. Selle erinevuse tõttu üleminekukorras kohtles EPSO esiteks teda võrreldes teiste taotlejatega ebavõrdselt ja teiseks tegi menetlusvigu.

- 116 Esiteks väidab hageja, et juhul, kui kandidaatidele kaugvormis toimuvate katsete käigus antud ülesanded ja esitatud küsimused oleksid olnud samad, mida kasutati kandidaatide puhul, kes olid juba hindamiskeskuses füüsiliselt kohal viibides läbinud seal korraldatud eksamid, oleksid esimesed võrreldes teistega saanud eelise, kuna neile oleks antud lisaega küsimustele vastamiseks, kuna see aeg oli lahutamatult seotud elektroonilise taasedastamisega, mis on ette nähtud uues, kaugvormis toimuva konkursi korras. Tänu sellele täiendavale ajavahemikule oleksid nende kandidaatide intervjuutingimused olnud paremad, mis oleks positiivses suunas mõjutanud nende hindeid. Ta märgib, et EPSO ei püüdnud seda ebasoodsat olukorda parandada ega kompenseerida, kuigi kvalifikatsioonide põhjal läbiviidava valikumenetluse raames on sellised meetmed õiguslikult lubatud.
- 117 Teiseks väidab hageja, et see, et EPSO kehtestas kandidaatide jaoks objektiivselt ebavõrdsed eksamitingimused, tähendab, et EPSO rikkus menetlusnormi, kui ta võttis vastu konkursiteate lisa, võtmata arvesse ei hageja ega teiste kandidaatide huve, kes olid sooritanud katsed füüsiliselt kohal viibides. Ta leiab, et asjaolu, et uuesti läbivaatamise otsuses ei ole selle kohta ühtegi põhjendust, samas kui see oli ometi uuesti läbivaatamise taotluse ese, toob kaasa selle, et EPSO rikkus ELTL artiklis 296 ette nähtud põhjendamiskohustust.
- 118 Komisjon vaidleb hageja argumentidele vastu.
- [...]
- 124 Teiseks, mis puudutab väidetavat ebavõrdset kohtlemist, mis on seotud katsete korraldamisega elektroonilisel teel, siis tuleb märkida, et selle otsuse kohtuliku kontrolli raames, millega konkursikomisjon keeldub kandmast kandidaati reservnimekirja, kontrollib Üldkohus, kas kohaldatavaid õigusnorme, st eelkõige menetlusnorme, mis on määratletud personalieeskirjades ja konkursiteates, ning konkursikomisjoni tööd reguleerivaid norme, eelkõige selle konkursikomisjoni erapooletuskohustust, on järgitud ning ega võimu ei ole kuritarvitatud (6. juuli 2022. aasta kohtuotsus JP vs. komisjon, T-179/20, ei avaldata, EU:T:2022:423, punkt 67).
- 125 Eespool punktides 69–74 viidatud kohtupraktika kohaselt nõuab võrdse kohtlemise põhimõtte, et sarnaseid olukordi ei käsitletaks erinevalt, välja arvatud juhul, kui selline käsitlemine on objektiivselt põhjendatud ja vastab personalipoliitika legitiimsetele üldise huvi eesmärkidele. Lisaks peab konkursikomisjon, kes on kohustatud tagama hindamiskriteeriumide ühetaolise kohaldamise kõikidele kandidaatidele, tegutsema selleks, et kõik sama konkursi kandidaadid sooritaksid sama katse samadel tingimustel, ning tagama, et katsete raskusaste oleks kõikide kandidaatide jaoks enam-vähem sama. See nõue kehtib iseäranis suulistel katsetel.
- 126 Kohtupraktikast tuleneb veel, et iga konkursiga kaasneb üldiselt ja olemuslikult ebavõrdse kohtlemise oht. Seega saab võrdse kohtlemise põhimõtte rikkumise tuvastada üksnes siis, kui konkursikomisjon ei piiranud katsete valimisel ebavõrdsete võimaluste riski nii, et esineb ainult risk, mis on üldreeglina omane igale hindamisele (vt selle kohta 12. märtsi 2008. aasta kohtuotsus Giannini vs. komisjon, T-100/04, EU:T:2008:68, punkt 133). Järelikult tuleb otsus jätta kandidaat reservnimekirja kandmata tühistada, kui selgub, et konkurss korraldati viisil, mis tekitas suurema ebavõrdse kohtlemise riski kui see, mis on olemuslikult omane igale konkursile, ilma et asjaomane kandidaat peaks tõendama, et mõned kandidaadid asetati tõepoolest soodsamasse olukorda (12. veebruari 2014. aasta kohtuotsus De Mendoza Asensi vs. komisjon, F-127/11, EU:F:2014:14, punkt 46).

- 127 Käesoleval juhul tuleb meenutada, et katsete korra muutus on tingitud sellest, et EPSO peab endast vääramatut jõu juhtumit kujutava COVID-19 pandeemiaga silmitsi seistes tagama valikumenetluse jätkumise kõikidele kandidaatidele võrdsetel tingimustel, kohandades samal ajal katsete üksikasju proportsionaalselt, et piirata menetluse peatamisest või selle jätkamisest tulenevaid võimalikke kahjulikke tagajärgi nii kandidaatidele kui ka töölevõtvale institutsioonile (vt punkt 59 eespool). Järelikult, kuigi konkursi osas samalaadses olukorras olevaid kandidaate koheldi katsete läbimisel erinevate toimumiseeskirjade tõttu erinevalt, oli selline kohtlemine siiski objektiivselt põhjendatud ja vastas üldise huvi legitiimsele eesmärgile personalipoliitika vallas.
- 128 Lisaks annavad eelnevad uuringud, millele EPSO tugines katsete laadi muutmiseks, tunnistust sellest, et COVID-19 pandeemia kontekstis katsete kaugvormis toimumisele üleviimise korda oli juba katsetatud varasemate katsete käigus ja seda sai tagantjäreli pidada tehniliselt usaldusväärseks ja selliseks, mis ei too kaasa olulisi muudatusi seoses hindamise õiglusega ja kandidaatide tulemustega; sellist katsete korraldamist toetasid ka kandidaadid (vt punkt 62 eespool). Konkursiteate lisa punktidest 2 ja 4 nähtub sisuliselt veel, et kandidaadid sooritasid samad katsed sisulistes küsimustes, koos erijuhtumiga, mil kõik läbisid rühmatöö asendusena SCBI intervjuu, ning et niisiis arenesid üksnes katsete sooritamise vorm ja keskkond, samas kui katsed jäid sisult, metodoloogialt ja raskusastmelt samaks.
- 129 Peale selle tuleb meelde tuletada, et kuigi iga kandidaadi soorituse ajal olid hindamiskriteeriumid samad kõikide kandidaatide jaoks sõltumata katse sooritamise korrast, oli eksamineerijatel siiski ulatuslik kaalutusõigus intervjuude läbiviimise, konkursiteate kohaldamisalas käsitletud teemade ja valdkondade ning esitatud küsimuste üle otsustamisel. Nimelt kujutab konkursikomisjoni hinnang kandidaatide teadmistele ja sobivusele endast väärtushinnangut iga kandidaadi katsesoorituse kohta ja on osa konkursikomisjoni ulatuslikust kaalutusõigusest. Kohus saab nende üle kohtulikku järelevalvet teostada üksnes konkursikomisjoni tööd reguleerivate normide ilmse rikkumise korral. Nimelt ei saa Üldkohus asendada konkursikomisjoni hinnangut enda omaga (12. märtsi 2008. aasta kohtuotsus *Giannini vs. komisjon*, T-100/04, EU:T:2008:68, punkt 275).
- 130 Seega tuleb asuda seisukohale, et kandidaatide erinev kohtlemine selle alusel, et kõik hindamiskeskuses algul ette nähtud katsed ei toimunud füüsiliselt kohal viibides, ei saanud käesoleval juhul osa neist teistega võrreldes soodsamasse olukorda asetada ega põhjastanud ka suuremat ebavõrdse kohtlemise riski kui see, mis on omane igale konkursile. Kuna erineva kohtlemise kehtestamine toimus pealegi vastuseks vääramatut jõu juhtumile, siis tuleb järeldada, et kõigil neil põhjustel ei ole see objektiivselt ja mõistlikult põhjendatud erinev kohtlemine toonud kaasa võrdse kohtlemise põhimõtte rikkumist.
- 131 Sellest järeldub, et kolmas väide tuleb tagasi lükata.

[...]

Esitatud põhjendustest lähtudes

ÜLDKOHUS (seitsmes koda)

otsustab:

- 1. Jätta hagi rahuldamata.**
- 2. Jätta SY kohtukulud tema enda kanda ja mõista temalt välja pool Euroopa Komisjoni kohtukuludest.**
- 3. Jätta pool komisjoni kohtukuludest tema enda kanda.**

da Silva Passos

Valančius

Truchot

Kuulutatud avalikul kohtuistungil 14. detsembril 2022 Luxembourgis.

Allkirjad